

Mevlama Yakarış

– Ergül Güzel · 10 Temmuz 2020

Mevlam mevlam, güzel mevlam
Sen ki kainatın hakimi
Sen ki rızkın sahibi,
Ya zülcelali vel ikram...
Anlamıyorum, çözemiyorum
Bu nasıl bir derttir,
Bu ne keder, bu ne gam
Yoruldu, yorgunum
Kalmadı ne güç ne derman
Sen varken yüreğimde
Ben kimden dileyebilirim ki aman
Bitiyor ömrüm,
Akıp gidiyor zaman....
Tükeniyor çareler, kapandı yollar
Ruhumda figan, dilimde ağıtlar
Can yangısında akarken gözümde yaşlar
Sen ki mevlam
Sen ki sığındığım liman...
Sen ki derdimin dermanı
Sen ki umudumun fermanı
Sen yücelerin yücesi ey rahman
Rahmetine sığınmış beklerken derman
Biçare bir kul karşındaki bu insan
İnsan...
Yaradılışında kusursuz
Yaşayımında şuursuz
Mevlam mevlam güzel mevlam
İnsanım, illa ki günahkarım
Lakin...
Herdem rahmetinden ümitvarım...
Buysa benim dünyada ki ahvalim
Buysa benim dünyada ki imtihanım
Hikmetin başımın tacı
Canımı yaktıkça bu acı
Eğer başımı secdeye,

İçin için yanarım...
Mevlam mevlam güzel mevlam
Ben ki senin kulunum,
Her dem rahmetinden ümitvarım...